Απ΄ το 1932. 80 χρόνια. Έπεσε πριν λίγο καιρό στα χέρια μου άρθρο του Μιχάλη Χλουβεράκη, παλιού βουλευτή του Νομού γραμμένο οταν η ΑΝΑΤΟΛΗ ήταν ακόμη στο ...Δημοτικό. Δεν το έχω τώρα μπροστά μου, κάπου παράπεσε. Οι σκέψεις που μου γέννησε έχουν όμως σκαλώσει στο μυαλό μου. Ήταν το θέμα, ο δρόμος προς Σητεία, ο διαβόητος ΒΟΑΚ, ήταν κι ο τρόπος γραφής, άνοιγε ο διαβήτης του χρόνου στο παρελθόν και αναδεικνύονταν οι χοντρές γραμμές της τοπικής μας Ιστορίας, πολιτικής, κοινωνικής, ηθικής. Πόσο άλλαξε ο τόπος μας και, εξ ίσου σημαντικό, ο τρόπος που βλέπουμε τον τόπο μας, αλλά και πόσο ίδιος έμεινε, πόσα κοινά έχει η σημερινή ματιά μας για το Λασίθι με εκείνη των παππούδων μας.

Τι είναι λοιπόν η ΑΝΑΤΟΛΗ

Είναι σοβαρή Ιστορική πηγή, που αν έκανε προσιτό το αρχείο της ψηφιοποιώντας το, με τη βοήθεια και της Αυτοδιοίκησης, που συχνά σπαταλά λεφτά σε πανηγύρια και ποικίλες εκδόσεις, όσοι διψούμε για την προκοπή του τόπου μας, θα μπορούσαμε να πιούμε γάργαρο, γονιμοποιό πολιτικό και πνευματικό νερό.

Τείνει να γίνει θεσμός. Σε μια εποχή κρίσης και γενικής ρευστοποίησης, η ύπαρξη ενός τοπικού μέσου ενημέρωσης που αντέχει στο χρόνο, με φυσιογνωμία σταθερή, στίγμα μετριοπαθές, συντηρητικό, δημοκρατικό, ανοιχτό στην άλλη άποψη, η Ανατολή εξ αιτίας αυτής της αντοχής της συνιστά ελπίδα. Στο διάστημα αυτό ανέτειλαν κι άλλα έντυπα, κάποια απ΄ αυτά μπορεί να έλαμψαν περισσότερο στην ακμή τους, να ηταν πιο προοδευτικά, πιο πλούσια, πιο τολμηρά, έδυσαν όμως. Η ΑΝΑΤΟΛΗ, στα 80 της, εκσυγχρονίζεται, η οικογένεια Κοζύρη μεταφέρει επιτυχώς τη σκυτάλη στις νεότερες γενιές, παρακολουθεί τις εξελίξεις, επιχειρεί ποιοτικά αφιερώματα, γίνεται διαδικτυακή.

Ενώνει το Λασίθι κι αυτό δεν είναι λίγο μιας και λίγοι το προσπαθούν στο πλαίσιο του κυρίαρχου άρρωστου τοπικισμού. Ακόμα κι αν παίζει έδρα, ακόμα κι αν η ευαισθησία της για τον Άγιο και το Μεραμπέλο είναι μεγαλύτερη, προσπαθεί να εκφράσει όλο το Νομό που ιστορικά έχει μετατρέψει το πλεονέκτημα της πολιτικής του αποκέντρωσης σε κατάρα.

Η σχέση μου με την Ανατολή κρατά ένα τέταρτο του αιώνα. Υγιής σχέση, μικρές πίκρες, μεγάλες χαρές. Κάποιες φορές μπορεί να στενοχωρήθηκα, κάποιο κείμενό μου δεν μπήκε στην ώρα του, κάποιο άλλο τεμαχίστηκε σε συνέχειες, κάποιο τρίτο αδικήθηκε, πέρασε στα ψιλά. Μικρά όλα αυτά και μίζερα, ασήμαντα μπροστά στο μεγάλο: η ΑΝΑΤΟΛΗ ήταν ένα ανοιχτό ΒΗΜΑ για να γράψω, να συζητήσω, να απαντήσω, να μάθω τα νέα και να τα σκεφτώ. Αν ήταν να ξεχώριζα κάτι σ΄ αυτή την προσωπική σχέση θα ήταν το άρθρο μου με τη μεγάλη ιδέα μου, το Κοκκινοπράσινο ISO, με το οποίο βαυκαλίζομαι ότι μπορώ να αλλάξω τον κόσμο, που το πρωτοείδα τυπωμένο σε ένα εορταστικό τεύχος, πάνε 7 χρόνια. Το θυμήθηκα γιατί προχθές ο πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ, Φώτης Κουβέλης, το εξήγγειλε δημοσίως .

Αντώ νης Ανηψητάκης
(*συμμετοχή στο αφιέρωμα της εφημερίδας ΑΝΑΤΟΛΗ με την ευκαιρία 80χρόνων έκδοσης*)